

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010898
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka a prísediacich Mgr. Pavla Melicherčíka a Márie Greguškovovej, v trestnej veci obžalovaných K. T. a Ž. R., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 23. 05. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný 1/ K. T.Ý., nar. X. T. XXXX v Q., bezdomovec, s pobytom v okolí mesta E., evidované bydlisko X. R., V. P. XX/X, adresa na doručovanie pošta E., bez pracovného pomeru,

obžalovaná 2/ Ž. R., nar. X. N. XXXX v Ž., bezdomovkyňa v okolí mesta E., evidované bydlisko N., okres K., adresa na doručovanie pošta X., bez pracovného pomeru,

uznávajú sa za vinných, preto že

dňa 25. decembra 2012 v čase asi o 15:00 hod. na N. C. v meste E., okres Q., spoločne pristavili tadiaľ prechádzajúceho B. Č., narodeného XX. R. XXXX tak, že K. T. pristúpil k nemu spredu so slovami, aby mu dal cigarety, pritom Ž. R. stála za osobou B. Č., po odmietnutí vydania cigariet mu K. T. ku krku priložil nôž so slovami „naval peniaze, to je jedno koľko máš, len dávaj“ a Ž. R. ho chytila zozadu za odev, pričom z obavy o svoj život im vydal 1 ks 100 eurovej bankovky, ktorú vložil do rúk K. T., načo obaja rýchlym krokom odišli, čím B. Č., narodenému XX. R. XXXX, bytom E., N. XXX, spôsobili škodu vo výške 100,- Eur,

teda

obžalovaný 1/ K. T. a obžalovaná 2/ Ž. R.

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchali

obžalovaný 1/ K. T. a obžalovaná 2/ Ž. R.

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný 1/ K. T.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému K. T. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013 zo dňa 03. 12. 2013, ktorým mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému K. T. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/187/2013 zo dňa 09. 10. 2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaná 2/ Ž. R.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej Ž. R. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013 zo dňa 03. 12. 2013, ktorým jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej Ž. R. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/53/2013 zo dňa 27. 03. 2013, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaný 1/ K. T. a obžalovaná 2/ Ž. R. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. Č., nar. XX. R. XXXX v Š., trvale bytom E., N. XXX, spôsobenú škodu vo výške 100,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 13. 11. 2013 obžalobu pod sp. zn. 3Pv/749/2012 na K. T. a Ž. R., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obaja obžalovaní sa na hlavné pojednávanie dňa 23. 05. 2013 nedostavili, preto súd vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku v ich neprítomnosti, pretože obaja v zmysle § 252 ods. 3 Trestného poriadku výslovne požiadali, aby sa hlavné pojednávanie konalo v ich neprítomnosti (č.l. 280 a č.l. 285). Na hlavné pojednávanie sa nedostavili ani predvolaní svedkovia O. Š. a T. T., preto súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Trestného poriadku, že sa hlavné pojednávanie vykoná aj v ich neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného K. T. z prípravného konania, v rámci ktorého uviedol, že nie je vinný zo spáchania skutku. V tom čase bol bezdomovcom a spolu s jeho priateľkou sa zdržiavali v E.. Dňa 26. 12. 2012 spolu s priateľkou Ž., I. P. a bratom T. chodili po E. a ľuďom vinšovali pekné sviatky. Za to dostali buď nejaké pohostenie alebo drobné peniaze a takto to bolo celý deň. Keď skončili s vinšovaním, zastavili sa na čerpacej stanici na hlavnej ceste, kde asi za 20,- Eur kúpil nejaké cigarety, pivo a kávu, a tam sa stretli aj s jeho sestrou a jej priateľom. Chvíľu tam sedeli, keď zrazu prišli policajti a jeho a Ž. zobrali, lebo mali spáchať lúpež na B. Č.. Až na policajnej stanici sa dozvedel čo mal vraj spraviť so svojou družkou, ale to sa vôbec nezakladá na pravde. Je pravda, že poškodeného B. Č. pozná, je z E., neznáša cigáňov, mal byť aj vo väzbe, lebo mal zneužívať maloletého. Ďalej uviedol, že toho dňa 26. 12. 2012 poškodeného B. Č. nestretol a určite ho so svojou družkou neolúpil. V ten deň mal obžalovaný pri sebe asi 20,- Eur, ktoré mal z vinšovačky a z predchádzajúcich dní, keď mu 24. 12. 2012 jeden známy dal 20,- Eur. S poškodeným B. Č. nemal dobré vzťahy, pred sviatkami roku 2011, keď spolu s družkou prespávali v starom sklade, a mali tam aj rôzne veci a paplóny, tak tie im poškodený B. Č. polial benzínom, takže sa už nedali používať. Ďalej uviedol, že poškodeného videl naposledy niekedy pred sviatkami roku 2012, keď naňho kričal že prečo im polial tie veci benzínom. Nevie vysvetliť, prečo poškodený uvádza, že ho mal spolu s družkou lúpežne prepadnúť. Myslí si, že poškodený má peniaze, lebo chodieval do obchodu aj s kamarátmi. V ten deň so sebou nemal žiadny nôž, a takisto nemala žiadny nôž jeho družka Ž. R.. Na záver uviedol, že žiada, aby bol poškodený vyšetrený psychiatrom, lebo nevie z akého dôvodu tvrdí, že ho mal prepadnúť. On nikdy nikomu fyzicky neublížil, vždy sa aj s ostatnými bezdomovcami správali slušne, je pravda, že v minulosti bol trestaný za krádeže, ale nikdy by nikomu neublížil.

V rámci výsluchu pred predsedom senátu, pred ktorého bol predvedený na základe príkazu na zatknutie, uviedol, že to čo mu je kladené za vinu nie je pravda, poškodený si to všetko vymyslel, on v ten deň chodil po vinšovaní a poškodeného ani nestretol.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola čítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej Ž. R.Ň. z prípravného konania, v rámci ktorého uviedla, že sa necíti byť vinná zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, tento skutok nespáchala, a určite ho nespáchal ani obžalovaný K. T.. Toho dňa 25. 12. 2012 spolu s jej druhom K. T. a takým malým chlapcom zo T. chodili po E. a vinšovali pekné sviatky. Od ľudí nedostávali peniaze, ale skôr jedlo. Keď už bola tma, tak sa cestou zastavili na čerpacej stanici Slovnaft pri hlavnej ceste, kde si chcela s obžalovaným K. T. vypiť kávu. Potom ich zobrali policajti, že vraj mali spáchať lúpež na B. Č.. V ten deň si kúpila s obžalovaným K. T. fľašu čuča, ktorú vypili spoločne, ale nevedela uviesť, koľko toho v ten deň vypil K. T.. Ďalej uviedla, že nevie, prečo toto poškodený B. Č. tvrdí, ona s ním nikdy nemala problém, a ani obžalovaný K. T.. V ten deň sa stretla na čerpacej stanici s Z. Y., T. T. a D. T., ktorí ale potom odišli preč. V ten deň mali pri sebe spolu s obžalovaným K. T. asi 1,50 Eur, za ktoré si chceli kúpiť tú kávu. Toho 25. 12. 2012 poškodeného B. Č. vôbec nestretla, ani nemala pri sebe žiadny nôž, takisto ako jej druh obžalovaný K. T.. Vtedy nebola ožratá, pamätá si všetko. Na záver uviedla, že v minulosti nemala s poškodeným B. Č. žiadne problémy, vie ale, že D. T. mal poliať paplóny benzínom. O poškodenom ľuďa v meste hovoria, že vraj zneužíva malé deti, ale ona nevie, či je to pravda.

V rámci výsluchu pred predsedom senátu, pred ktorého bola predvedená na základe príkazu na zatknutie, uviedla, že to, čo je uvedené v obžalobe nie je pravda, poškodený si to celé vymyslel.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený B. Č., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v E. žije 10 alebo 12 rokov, obžalovaného K. T. pozná asi 5 alebo 6 rokov, a obžalovanú Ž. R.Ň. pozná ešte dlhšie. Obžalovaných pozná z videnia, ale nikdy sa nerozprávali. Pred týmto incidentom s nimi nemal žiadne konflikty, dokonca týmto bezdomovcom dával aj nejaké oblečenie. Toho dňa 25. 12. 2012 sa

rozhodol, že pôjde pozrieť kamaráta, tak zobral peniaze, že pôjde cestou na návštevu niečo kúpiť. Zistil ale, že obchody sú zavreté, tak išiel na pumpu. Bolo asi 15:00 alebo 16:00 hod., a ako šiel na pumpu, oproti nemu išli obžalovaný K. T. a obžalovaná Ž. R., ktorí boli opití a ledva stáli na nohách. Obžalovaný T. k nemu prišiel a pýtal si cigaretu. On mu na to povedal, že cigarety má, ale že mu nedá. Na to vybral obžalovaný T. nôž, kapucňu na bunde mu držala obžalovaná Ž. R., a obžalovaný K. T. mu priložil ku krku nôž. On bol v šoku, tak vybral peniaze a dal ich obžalovanej Ž. R.. Ako od neho odchádzali, tak obžalovaná R. tieto peniaze podala obžalovanému K. T.. Potom obžalovaných videl, ako idú po moste, a tu zbadal, ako K. T. spravil taký pohyb, ako keby niečo zahodil. Potom sa rozhodol, že zavolá políciu, a po príchode hliadky im povedal, čo sa stalo, sadol si k nim do auta, a na benzínke im ukázal páchatel'ov. Jeden policajt tam ostal, druhý nasadol do auta a odviezol ho domov. Tam na benzínke, keď policajtom ukazoval páchatel'ov, boli obžalovaný K. T., obžalovaná Ž. R., a D. T. a Z. Y.. Vtedy nemohol označiť inú osobu ako skutočných páchatel'ov, pretože všetkých týchto bezdomovcov pozná. Tých 100,- Eur, ktoré mu zobrali, získal tak, že si privyrobil, a niečo mu dala aj mama. Všetky tie drobné peniaze si išiel zameniť do večierky na 100 eurovú bankovku, aby ich neminul, pretože vždy keď mal doma menšie bankovky, tieto rýchlo minul. Peniaze si zamenil u O. Š. vo večierke.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Y. Z., ktorý po zákonom poučení uviedol, že pozná poškodeného aj obidvoch obžalovaných. Bolo to niekedy cez Vianoce, pričom na presný dátum si už nepamätal, keď boli stálou službou volaní do E., pretože poškodený B. Č. oznámil, že mal byť prepadnutý. Keď spolu s kolegom autom vchádzali do E., tak pri ceste na čerpacej stanici si všimli skupinku bezdomovcov. Pokračovali ďalej, až prišli k poškodenému B. Č., ktorý im opísal čo sa stalo. Potom mu s kolegom navrhli, či by nešiel s nimi opoznať páchatel'ov. Tak poškodeného vzali do auta a na tej čerpacej stanici im z auta ukázal osoby, ktoré ho mali prepadnúť. Potom poškodeného odviezli domov a povedali mu, aby čakal na telefonát, že ho neskôr niekto bude volať na policajnú stanicu. On s kolegom sa potom vrátili na čerpaciu stanicu, kde obmedzili osobnú slobodu obžalovaným. Informovali o tom vyšetrovateľa, ktorý prišiel zo O., tak na stanicu zavolali aj poškodeného a robili sa procesné úkony. Poškodený im vtedy vravel, že mal byť prepadnutý s nožom, a že mu malo byť odcudzených 100,- Eur. Obžalovaný K. T. bol dosť opitý, keď prišiel na stanicu poškodený B. Č., obžalovaný T. ho začal slovne osočovať, pričom ako chcel ísť k nemu, tak vzhľadom na opitosť spadol na zem a rozbil si hlavu. Pokiaľ si svedok pamätal, tak obžalovaný aj nafúkal dosť vysoké promile, preto nemohol byť ani vypočutý. Bol ošetrovaný, a potom musel byť aj pripútaný, keďže bol agresívny. V ten deň ešte robili aj ohliadku miesta činu, ale žiadny nôž v okolí nenašli, tento sa našiel až na druhý deň zahodený v potoku.

Svedok D. I. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v ten deň bol ako veliteľ hliadky spolu s kolegom Z. vyslaný do E.. Ako vchádzali do E., na čerpacej stanici hneď zbadali skupinku bezdomovcov, ktorých už dobre poznajú. Keď prišli k poškodenému, ten im povedal čo sa stalo, tak mu navrhli, či by nešiel s nimi opoznať páchatel'ov. Tak poškodeného B. Č. naložili do auta a išli na čerpaciu stanicu, kde im poškodený ukázal páchatel'ov. Svedok ostal na čerpacej stanici a jeho kolega Y. Z. išiel odviešť poškodeného domov. Keď sa kolega vrátil na čerpaciu stanicu, tak tam zadržali tých dvoch páchatel'ov, ktorých im označil poškodený B. Č.. Išlo o K. T.X. a Ž. R.. Týchto následne predviedli na policajnú stanicu a čakali na príchod vyšetrovateľa. Obžalovaný K. T. bol dosť opitý, aj spadol na zem a rozbil si hlavu, a potom uvádzal, že ho mali zbiť on spolu s jeho kolegom. Poškodený B. Č. im vtedy uviedol, že ho olúpili, pričom spomínal aj nejaký nožík. Ten však na mieste činu nenašli, pretože už bola tma, tento nožík bol nájdený až na druhý deň ale inou hliadkou.

Svedkyňa D. T. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že v ten deň bola na benzínke, kde za ňou prišiel obžalovaný K. T. s nejakým malým chlapcom a obžalovaná Ž. R.. Po čase ku nim prišli policajti a K. T. a Ž. R. zobrali. Ona sa obžalovaného K. T. pýtala, že čo spravil, na čo jej on povedal, že nič. Po tomto incidente sa ona s obžalovanými o tom nerozprávala, obžalovaná Ž. R. jej len povedala, že nič nespravila. Na odstránenie rozporov v jej výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní bola čítaná časť zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého uviedla, že obžalovaná Ž. R.Á. jej mala povedať, že v ten deň si od poškodeného B. Č. mali s obžalovaným K. T. pýtať cigarety, na čo svedkyňa uviedla, že si už na to nepamätá. Na záver uviedla, že v minulosti medzi poškodeným B. Č. a bezdomovcami neboli žiadne konflikty, poškodený dal dokonca jej bratovi T. T. nejaké oblečenie.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok J. Č., otec poškodeného, ktorý po zákonom poučení uviedol, že vie o tom, že jeho syn mal ušetrovaných 100,- Eur. On si chodil privyrábať na stavbu rodinného

domu, takže mal našetrené peniaze. Vtedy jeho manželka odišla na dva týždne do V., nenechala im žiadne peniaze, tak sa pozrel do peňaženky, a tam mal syn, poškodený B. Č. celú 100 euróvú bankovku. Jeho syn nezvykol veľmi šetriť, má strašne rád sladkosti, a keď mal drobné peniaze, tak tieto rýchlo minul na sladkosti. Keď manželka odišla do V., tak syna upozornil, aby peniaze nemíňal, aby mali z čoho robiť nákupy. K lúpeži vedel uviesť len toľko, že synovi volal kamarát, aby ho prišiel pozrieť. Syn chcel ísť preto kúpiť nejaký darček, keďže ten kamarát mal 3 alebo 4 ročnú dcérku. Potom sa syn len vrátil domov a povedal mu čo sa stalo.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku boli so súhlasom prokurátorky čítané zápisnice o výsluchu svedkov.

Z výpovede svedka T. T. vyplýva, že je bratom obžalovaného K. T.. Nevie, či to obžalovaný K. T. s obžalovanou Ž.D. R. spravili, ale obžalovaná R. mu hovorila, že poškodeného B. Č. zbili, ale on (svedok) pri tom nebol. On už má vyše 50 rokov a do ničoho sa nestará. Nepamätal si, či sa 25. 12. 2012 stretol s obžalovaným K. T. a obžalovanou Ž. R. na čerpacej stanici, pretože mal určite vypité, pričom si vypije vždy keď sa dá. Ďalej uviedol, že ani jeden z obžalovaných nenosieval pri sebe nôž, ale že obžalovaný K. T. je bežár, zvykol sa pobiť. Poškodeného B. Č. nepozná, to, že mal byť prepadnutý, počul od obžalovanej Ž. R..

Svedkyňa O. Š. v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že o lúpeži poškodeného B. Č. vie len z počutia. Pracuje ako predavačka vo večierke v E. na ulici J.. Poškodeného aj oboch obžalovaných pozná, chodievajú k nej do večierky. Keď sú obžalovaní opití, tak bývajú dosť otravní a pýtajú si od iných ľudí peniaze. U obžalovaných ani iných bezdomovcov nevidela nôž, raz im aj nejaký požičiavala, aby si mohli prekrojiť chlieb. Poškodený B. Č. nikdy neplatil 100 euróvú bankovku, vždy mal skôr drobné peniaze, ale koncom novembra alebo začiatkom decembra 2012 ku nej do večierky prišiel poškodený B. Č., a chcel, aby mu zamenila drobné peniaze na 100 euróvú bankovku, ktoré mu aj na 100 euróvú bankovku zamenila. Vtedy jej asi aj spomínal, že jeho mama mala ísť preč, a že nechce mať drobné peniaze ale 100 euróvú bankovku. Vie, že poškodený brigáduje a vždy mal nejaké peniaze. Na záver uviedla, že nevie o žiadnych sporoch medzi obžalovanými, a taktiež uviedla, že nikdy predtým nevidela nôž, ktorý bol nájdený neďaleko miesta činu.

Z výpovede svedka Z. Y. vyplýva, že v ten deň 25. 12. 2012 bol spolu s priateľkou, svedkyňou D. T., v X., kam predtým volal aj obžalovaného K. T. a obžalovanú Ž. R., pričom obžalovanému aj vrazil, že nie že sa niečo stane, lebo sú Vianoce. Keď obžalovaní za nimi neprišli, tak sa vybrali do E., a tam sa zastavili na benzínke, kde kúpil nejaké cigarety a potom tam prišli aj obaja obžalovaní, ktorí sa tam ale dlho nezdržali, pretože prišli policajti a zobrali ich. O lúpeži vie len z počutia, pričom si myslí, že obžalovaní to nespravili a poškodený si to celé vymyslel. Obžalovaný K. T. skôr kričí, ale nikoho by nenapadol, nie je násilníckej povahy, je skôr srandista, ponadáva, ale nikdy by nikoho takýmto spôsobom nenapadol. Poškodeného pozná veľmi dobre, stále robí nejaké prúsery, má napožičiavané peniaze, aj jemu dlží ešte 50,- Eur. Taktiež nie je možné, aby mal poškodený u seba 100,- Eur, on si stále od niekoho požičiava. Ďalej uviedol, že okrem neho kvôli dlžným peniazom nemal nikto s poškodeným problém. Taktiež nikto z ich skupiny bezdomovcov nenosieval so sebou nôž. Obžalovaný K. T. mal pri sebe vždy nejaké drobné, chodieval aj na rôzne fušky alebo brigády. Nevedel vysvetliť, prečo poškodený B. Č. podal trestné oznámenie na obžalovaných, možno že mali predtým medzi sebou nejaké problémy, on sa do toho nestará.

Svedok K. T. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že pracuje na čerpacej stanici v E. pri hlavnej ceste. Ku skutku sa nevedel vyjadriť, toho dňa 25. 12. 2012 mal službu, ale bol vo vnútri čerpacej stanice. Obžalovaného K. T. pozná, je to bezdomovec, ale nikdy s ním nemal žiadny problém, býval však aj agresívny. Poškodeného B. Č. pozná, sú v podstate kamaráti, je to taký jednoduchý chlapec, občas si dá na čerpacej stanici kávu a kúpi cigarety. Nikdy tam nekupoval nejaké plyšové hračky, väčšinou len nejaké drobnosti. Vie, že poškodený občas niekde brigádnicke robí, ale nevie koľko zarobí, ani nevie, či nosieva pri sebe väčšiu finančnú hotovosť, keďže si väčšinou kupuje len drobnosti. Taktiež sa nevedel vyjadriť k tomu, či by bol obžalovaný K. T. schopný spáchať lúpež, je v partii bezdomovcov a poznajú ich celé E., a ani sa nevedel vyjadriť k tomu, či by bol schopný poškodený B. Č. toto celé vymyslieť. Svedok nevie ani o žiadnych konfliktoch z minulosti medzi poškodeným a obžalovaným K. T..

Z výpovede svedka T. Q. z prípravného konania vyplýva, že ku skutku sa nevedel vyjadriť, všetko vie len z počutia. Obžalovaného K. T. pozná veľmi dobre, chodil mu vypomáhať do penziónu, kde mu vždy našiel nejakú pomocnú robotu. Jeho aj ostatných bezdomovcov držal pri pracovných návykoch. Za robotu im dával buď peniaze, ale hlavne jedlo. S obžalovaným K. T. nemal nikdy žiadny problém, nikdy nebol agresívny, ale keď bol opitý, zvykol byť otravný a dotieravý, nie však agresívny. Neverí tomu, že by obžalovaný K. T. a obžalovaná Ž. R. prepadli poškodeného B. Č.. Ďalej uviedol, že nikdy v živote nevidel u K. T. nôž, ani ho nevidel s nožom jesť. Ak sa aj medzi sebou bezdomovci bili, väčšinou sa porezali sklom. Vo vzťahu k poškodenému B. Č. uviedol, že neverí, že by mal niekedy pri sebe 100,- Eur, on pri sebe nikdy nemal veľa peňazí. Niekedy chodil tiež brigádovať, ale oni sú chudobnejšia rodina. Na záver uviedol, že nevie o žiadnych konfliktoch z minulosti medzi poškodeným a obžalovanými, ani neverí tomu, že by obžalovaní prepadli poškodeného. Poškodený sa nikdy nesprával agresívne, nikdy nevidel, že by mal s niekým konflikt, ale pôsobí na neho ako „nekompletný“, jeho správanie nie je vôbec primerané jeho veku.

Svedok I. Q. vo svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že dňa 25. 12. 2012 spolu s obžalovanými K. T. a Ž. R. chodili po domoch ľuďom vinšovať pekné sviatky, za čo im dávali aj peniaze, ktoré si bral K. T.. Po vinšovaní šli všetci traja na benzínovú pumpu, kde už boli K. sestra s jej priateľom, ktorí boli triezvi, ale K. T. a Ž. R. boli dosť opití. Keď tam prišli, tak zbadali, že vo vnútri je poškodený B. Č., ktorý si tam kupoval nejakú malinovku. Keď poškodený vychádzal z pumpy von, tak ho obžalovaný čakal pri vchode, a povedal poškodenému, že ak to ešte raz urobí, tak ho chytiť a zbije ho, pričom svedok bol stále pri obžalovanom K. T.. Vie, že to bolo kvôli tomu, že poškodený mal bezdomovcom poliať paplóny čiernym olejom. Keď toto povedal obžalovaný poškodenému, tak ten sa zľakol a hneď utekal na políciu. On potom odišiel domov. Ďalej uviedol, že v živote nevidel, že by mali obžalovaní pri sebe nejaký nôž. V ten večer mali obžalovaní pri sebe peniaze, ktoré dostali za vinšovanie, a na tej benzínke si za to kúpili pivo a kávu. Taktiež videl, ako si v ten večer kupoval poškodený malinovku na pumpke, a keď platil, tak bol svedok pri ňom, pričom videl, že poškodený mal v peňaženke nejaké drobné mince a platil 5 eurou bankovkou. O lúpeži sa dozvedel len z počutia, ale myslí si, že si to poškodený vymyslel, lebo sa bál obžalovaného K. T. kvôli tým paplónom. Na záver uviedol, že obžalovaní neboli agresívni keď boli opití. Ako on pozná poškodeného, tak tento raz peniaze mal a raz nie, ale keby mal 100,- Eur tak by bol veľký frajer, a vie, že mu občas platil jeho kamarát.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o konfrontáciách obžalovaných s poškodeným (č.l. 226 - 228, 229, 230), znalecké posudky (č.l. 147 - 157, 160 - 168), zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou (169 - 177), zápisy o dychovej skúške (č.l. 180 - 183), správy na obžalovaných (č.l. 205 - 207), odpisy registra trestov obžalovaných (č.l. 235 - 237), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/187/2013 (čl. 248 - 250), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/53/2013 (č.l. 251 - 252), a trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013 (č.l. 292 - 294).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Je nepochybné, že skutok uvedený v obžalobe spáchali obžalovaný K. T. a obžalovaná Ž. R.. Obaja svoju vinu od začiatku trestného konania popierajú, ale sú usvedčovaní viacerými svedeckými výpoveďami. Poškodený B. Č. opísal, ako došlo k lúpeži, ktorý s obžalovaných sa na nej akým spôsobom podieľal, a aj uviedol, že po lúpeži ešte videl, ako obžalovaný spravil pohyb, pri ktorom ako keby niečo odhadzoval. S touto jeho výpoveďou korešpondujú výpovede svedkov Y. Z. a D. I., ktorí boli ako príslušníci PZ vyslaní na miesto činu, a ktorým poškodený opísal aj priebeh skutku. Bezprostredne po ňom obom svedkom jednoznačne ukázal osoby obžalovaných, ktoré mali byť tými osobami, ktoré ho prepadli. Títo svedkovia taktiež zhodne vypovedali, že obžalovaný K. T. bol na policajnej stanici agresívny, dôsledkom čoho musel byť aj pripútaný, a dychovou skúškou mu bola v krvi nameraná hladina alkoholu 2,83 promile. Samotná obžalovaná Ž. R. uviedla, že nevie, koľko toho v ten deň vypil obžalovaný T., a svedok I. Q. uviedol, že obaja obžalovaní boli v ten deň dosť opití. Z uvedeného je zrejmé, že vzhľadom na stav opitosti obžalovaného K. T. si tento nemusí presne pamätať, či poškodeného olúpil alebo nie. Takisto sú výpoveďami svedkov Y. Z. a D. I. vyvrátené svedecké výpovede svedkov T. Q., Z. Y.Í., ktorí uviedli, že obžalovaný K. T. nebol nikdy agresívny. Taktiež svedok T. T., brat obžalovaného K. T., vo svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný je beťár a že sa zvykol pobíť. Tento svedok okrem iného aj uviedol, že obžalovaná Ž. R. mu mala povedať, že zbili poškodeného B. Č. (teda ona a jej druh, obžalovaný K. T.).

Svedkyňa D. T. v prípravnom konaní uviedla, že jej obžalovaná Ž. R. povedala, že si s obžalovaným K. T. pýtali od poškodeného cigarety. Na hlavnom pojednávaní sa už na túto skutočnosť nepamätala, súd ale vzhľadom na odstup času jej výpoveď z prípravného konania v tejto časti vyhodnotil ako vierohodnú. Z uvedeného je potom zrejmé, že obaja obžalovaní sa s poškodeným B. Č. dňa 25. 12. 2012 skutočne stretli, neobstojí preto ich výpoveď, v ktorej obaja zhodne uviedli, že sa s poškodeným v ten deň, 25. 12. 2012, vôbec nestretli.

Poškodený B. Č. uviedol, že obžalovaný K. T. mal vytiahnuť nôž a tento mu mal priložiť ku krku. Taktiež uviedol, že neskôr videl, ako obžalovaný spravil taký pohyb, ako keby niečo odhadzoval. Deň po skutku bol na mieste, ktoré určil poškodený, skutočne nájdený kuchynský nôž, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu, ale bol vyhodnotený ako neupotrebitelný pre znalecké skúmanie a ako hygienicky závadný bol zlikvidovaný. Z uvedeného je potom zrejmé, že aj táto časť výpovede poškodeného (že k lúpeži zo strany obžalovaných došlo s použitím noža zo strany obžalovaného K. T.) bola potvrdená. Skutočnosť, že všetci svedkovia uviedli, že obžalovaní nikdy pri sebe nenosili nôž, a ani žiadny nôž u nich nenašli, je potom irelevantná. Je nelogické, že by si túto skutočnosť poškodený vymyslel do takých detailov, ktoré do seba jednoznačne zapadajú. Poškodený by ani nemal časový priestor na to, aby šiel nejaký nôž ukryť, a neskôr by tvrdil, že ho mal u seba obžalovaný K. T. (keďže poškodený bol po skutku odvezený príslušníkom PZ domov, neskôr večer sa dostavil na policajnú stanicu na procesné úkony, a nôž bol nájdený hneď na druhý deň).

Viacerí svedkovia zhodne uviedli, že poškodený u seba nikdy nemal väčšiu hotovosť, že si väčšinou kupoval len drobnosti, a že neexistuje možnosť, že by mal u seba naraz 100,- Eur. Výpoveď poškodeného v tejto časti je však opäť podporená ďalšími svedeckými výpoveďami, a to zo strany svedka J. Č., ktorý je síce otcom poškodeného, ale presne opísal, ako poškodený získal jednu 100 euróvú bankovku, ktorú aj videl na vlastné oči v jeho peňaženke. Časť výpovede tohto svedka podporila aj svedkyňa O. Š., ktorá zhodne ako svedok J. Č. uviedla, že matka poškodeného v tom čase mala ísť preč. Z tohto dôvodu sa aj u nej vo večierke zastavil poškodený (a to niekedy začiatkom decembra 2012) a žiadal, aby mu zamenila drobné peniaze na 100 euróvú bankovku, čo aj urobila. Z týchto výpovedí je potom jednoznačne preukázané, že poškodený v tom čase skutočne disponoval jednou 100 euróvú bankovkou, teda aj túto časť výpovede poškodeného súd vyhodnotil ako vierohodnú.

Výpovede oboch obžalovaných sa snažil potvrdiť aj svedok I. Q., ktorý mal dňa 25. 12. 2012 spolu s obžalovanými chodiť po vinšovaní. Svedok uviedol, že v ten deň videl na pumpe poškodeného, ako si vo vnútri kupuje malinovku, a že pri platení bol pri ňom a videl, že poškodený má v peňaženke len drobné peniaze, a že platil 5 euróvú bankovkou. Vo svojej výpovedi ale zároveň uviedol, že keď poškodený zaplatil a vychádzal von z pumpy, tak ho pri východe čakal obžalovaný K. T., pričom on (svedok I. Q.) bol stále pri obžalovanom. Súdu potom nie je zrejmé, ako mohol svedok vidieť, koľko peňazí mal pri sebe poškodený, keď, ako to sám uviedol, bol celý čas pri obžalovanom K. T.. Navyše svedok K. T., ktorý mal v ten deň službu na čerpacej stanici, žiadnu takúto skutočnosť nepotvrdil (že by si tam poškodený kupoval malinovku, alebo že by pri ňom v tom čase mal stáť svedok I. Q.).

Ako podporný dôkaz toho, že k lúpeži zo strany obžalovaných skutočne došlo tak, ako je to uvedené v obžalobe, slúži aj trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/53/2013 zo dňa 27. 03. 2013, ktorým bola obžalovaná Ž. R. uznaná za vinnú z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Uvedený prečin spáchala obžalovaná proti poškodenému B. Č., a to dva dni po lúpeži, ktorá je predmetom tohto konania, keď sa mu v E. vyhrážala, že na neho pošle cigáňov, že ho dopichajú a zajebú, a to preto, lebo dal jej frajera do basy (teda obžalovaného K. T.). Z uvedeného je zrejmé, že medzi poškodeným a obžalovanými v minulosti došlo k nejakému konfliktu, ktorým sa v zmysle vykonaného dokazovania javí ako lúpež, ktorá je predmetom tohto konania.

Vzhľadom k tomu, že viacerí svedkovia v prípravnom konaní poukazovali na duševný stav poškodeného B. Č., bol vypracovaný znalecký posudok za účelom posúdenia jeho zdravotného stavu. V zmysle záverov tohto znaleckého posudku (č.l. 154) znalkyňa síce pripustila zníženú všeobecnú vierohodnosť výpovede poškodeného, avšak neboli zistené manifestné sklony poškodeného k zámernému účelovému klamaniu či skresľovaniu skutočnosti v súvislosti s prežitým lúpežným prepadnutím. Z týchto dôvodov preto aj súd výpoveď poškodeného B. Č. vyhodnotil ako vierohodnú.

V zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností potom konajúci súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný K. T. a obžalovaná Ž. R. sú vinní zo skutku tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Všetky vykonané dôkazy vytvorili bez akýchkoľvek dôvodných pochybností logickú reťaz udalostí a záverov, na základe ktorých bolo možné vyvodiť záver o vine oboch obžalovaných.

Podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov. Odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Obžalovaný K. T. a obžalovaná Ž. R. svojim konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného K. T. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, a prihliadol na dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. V prípade obžalovanej Ž. R. súd taktiež nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchala viac trestných činov. Vzhľadom na uvedené potom prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona musel u obidvoch obžalovaných zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Keďže obaja obžalovaní spáchali zločin lúpeže skôr, ako boli súdom prvého stupňa odsúdení za iný ich trestný čin, bolo potrebné obžalovaným uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a zároveň zrušiť výrok o treste z trestných rozkazov. V prípade obžalovaného K. T. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013 zo dňa 03. 12. 2013, ako aj z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/187/2013 zo dňa 09. 10. 2013 (pretože trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013 bol už trest súhrnný k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/187/2013, jeho zrušením teda vstúpil opäť do platnosti už zrušený výrok o treste, súd preto musel zrušiť výroky o treste z oboch vyššie uvedených trestných rozkazov). V prípade obžalovanej Ž. R. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013. Keďže obžalovaní spáchali viac trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, súd musel ukladať súhrnný trest podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. V zmysle uvedeného súd potom zvyšoval hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu (hornú hranicu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona). Súd tak ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 8 rokov a 8 mesiacov až 16 rokov (§ 38 ods. 4, § 41 ods. 2 Trestného zákona).

Zo správ na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný K. T. sa dopustil jedného priestupku, a to v roku 2009. Doposiaľ bol 17 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013. Obžalovaná Ž. R. nebola doposiaľ priestupkovo riešená, pričom doteraz bola trikrát súdne trestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/136/2013.

V zmysle vyššie uvedeného potom súd uložil obom obžalovaným trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, teda na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Tento trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatelov, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí ich prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatelov trestného činu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný K. T. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalované Ž. R. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu, súd ju preto pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený B. Č. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla konaním obžalovaných, a túto riadne vyčíslil na sumu 100,- Eur. Súd preto priznal poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 100,- Eur, a zároveň uložil obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne túto škodu poškodenému nahradiť, keďže trestný čin bol spáchaný formou spolupáchateľstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.